

Every morning, she would see her father off to work with a smile.

Щоранку вона з посмішкою проводжала батька на роботу.

One summer morning on August 6, a small, black, round object fell on Kei's hometown of Hiroshima.

"What could that be?" said those who looked up at the sky.

Одного літнього ранку, б серпня, маленький, чорний, круглий предмет упав на рідне місто Кеі, Хіросіму. «Що це може бути?» — казали ті, хто дивився на небо.

In no time at all, there was an explosion with a loud that echoed across all of the world, and a massive mushroom cloud suddenly appeared, covering the entire city.

"БУМ!!"

Незабаром стався гучний вибух, який пролунав наче по всьому світу, і раптово з'явилася величезна грибоподібна хмара, яка накрила все місто.

In a flash, the entire city vanished.

Houses, schools, and hospitals all

disappeared without a trace.

It was a terrifying bomb, a nuclear weapon, that had been dropped.

В одну мить усе місто зникло. Безслідно зникли будинки, школи, лікарні.

Це була скинута бомба, жахлива ядерна зброя.

Miraculously, Kei was unharmed, but she saw people with burned skin floating in the river while others with burnt skin came to Kei saying. "Water... Give me water..."

Those people could not be saved. And Kei never saw her family again.

Дивом Кеі не постраждала, але на поверхні річки виявили тіла людей з опіками. Також деякі люди з опіками підходили до Кеі і казали:

«Води... Дай мені води...» Тих людей не вдалося врятувати.

I Кеі більше ніколи не бачила своєї родини.

A single nuclear weapon took the lives of more than 100,000 people.

What's more, the black rain that fell after the explosion from the nuclear weapon led to many serious illnesses for many more people.

Одна ядерна бомба забрала життя понад 100 тисяч людей. Більше того, чорний дощ, який випав після вибуху ядерної зброї, призвів до серйозних захворювань багатьох людей.

Eventually the war ended, and Kei became an old woman.

The city of Hiroshima has recovered to be just as beautiful as it ever was.

It makes it hard to believe that a nuclear weapon was dropped on this city.

Зрештою війна закінчилася, а згодом і Кеі стала старою жінкою.

Місто Хіросіма відновилося і стало таким же прекрасним, яким було і раніше.

Важко повірити, що на це місто скидали ядерну бомбу.

8

And yet, even on sunny days, Kei's mind is overshadowed by lingering mushroom clouds.

The grief of those who perished and those who survived has remained throughout the passing decades.

І все ж, навіть у сонячні дні, в пам'яті Кеі постають важкі грибоподібні хмари. Скорбота про загиблих і тих, хто залишився живим, але сильно постраждав, зберіглася впродовж десятиліть.

Today, Kei shares her experience with the horror of nuclear weapons to people around the world because the use of such weapons could lead to many more people losing their lives.

Тепер Кеі ділиться своїм досвідом про жахи застосування ядерної зброї з людьми в усьому світі, оскільки подальше використання такої зброї може призвести до загибелі значно більшої кількості людей.

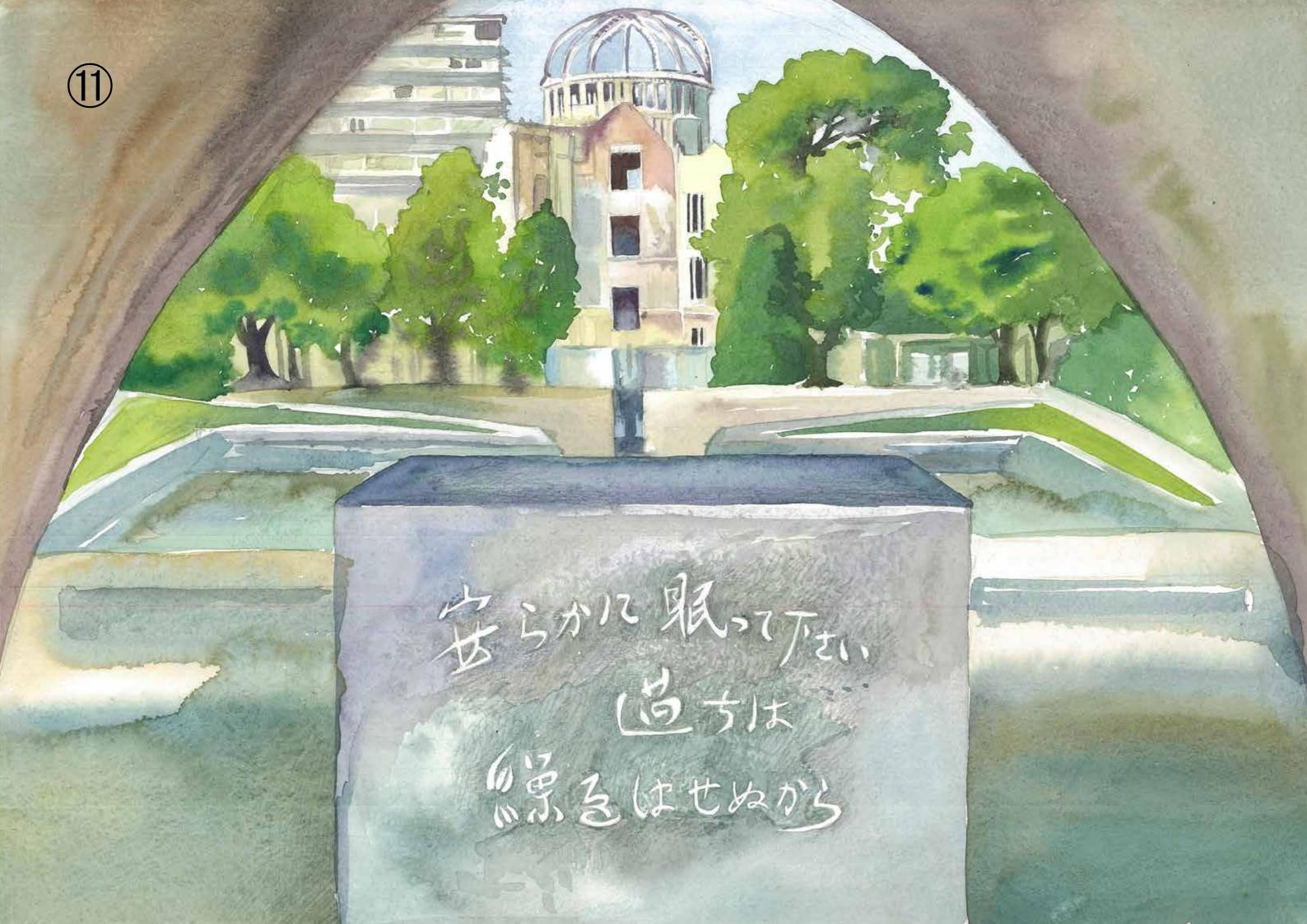
Kei has but one wish:

That nuclear weapons never be used ever again.

Кеі має лише одне бажання: Щоб ядерна зброя більше ніколи не застосовувалася.

(10)

May all the people of the world finally know peace and happiness.

The end.

Нехай усі люди світу нарешті знайдуть мир і щастя.

Кінець.

"The Cloud That Won't Disappear by Kei"

Today, I would like to talk about a girl named Kei.

She was only 8 years old and lived in Japan during a time of war.

«Хмари, які ніколи не зникають історія Кеі»

Сьогодні я хотів би поговорити про дівчинку на ім'я Кеі. Їй було лише 8 років, і вона жила в Японії під час війни.